

Mer om Torp-huset i Strømsveien – side 8-9
Vålerenga – et ståsted for livet – side 5
Da sigøynerne kom til Etterstad – side 11

VÅLERENGA HISTORIELAG - vi tar vare på fortiden for fremtiden

nr. 1 - 2019
22. årgang

MER GAMMELT ENN NYTT

God påske!

Medlemsmøte tirsdag 9. april – side 14

Bydelsvandring tirsdag 4. juni – side 15

Velkommen til bokkafe!

På årets første medlemsmøte 29. januar hadde vi den ære av å ha vår kjære venn fra 1 år tilbake, Even Saugstad, på besøk igjen. Denne gangen ville vi gjerne høre hva han hadde å fortelle om byens originaler, og han imponerte med sin kunnskap i dette temaet også. Ekstra hyggelig var det at han i sin reviderte bok som kommer til høsten, tar med Vålerengas egen original, Kyter'n. Vi gleder oss til den.

5. mars var vi faktisk over 20 personer samlet til årsmøte. Både årsberetningen og regnskapet vitnet om at vi har lagt bak oss et 2018 vi kan være stolte av. Det jeg husker aller best fra det året, var at vi kunne glede oss over den flotte boka «Gatelangs på Vålerenga». Igjen takk de som tok initiativet og fullførte dette prosjektet. Godt å vite at uten historielaget, hadde det aldri blitt noen slik bok. Takk også til alle som sørget for at fjorårets fotoutstilling ble så gjennomført bra. På årsmøtet ble det også behandlet et forslag om at Bjørn Arild Gjerdalen bør bli æresmedlem i historielaget. Selvfølgelig, var responsen fra de frammøtte. Under valget, fikk vi ny nestleder. Vi ønsker Jarle Teigøy velkommen i styret og takker Haide Østreng for de årene hun har vært med oss der.

Haide har erfaring fra kalendergruppa vår, og har sagt seg villig til å være leder av den. Vi ser fram til nok en ny utgave av den seinere i år. Hvis noen av leserne har forslag til innhold i kalenderen, er nok gruppa takknemlige for å høre fra dere.

9. april er det igjen klart for medlemsmøte. Denne gangen blir det bokkafe. Nok en kjenning av oss, Ronny Arnesen, skal få prate om sine oppdagelser, oftest under bakken, som ble bok i fjor. Også her skal det delvis dreie seg om Vålerenga. Det er den lenge utforskede tunnelen inn fra gitterporten i Danmarks gate innover i parken dere får høre om.

I tillegg deler han flere andre opplevelser fra de merkelige steder, hvor ingen skulle tru at noen skulle dra. Før bokkafeen fortsetter, skal Bjørn Arild få sin velfortjente utmerkelse og bli historielagets femte æresmedlem. Etter det fortsetter han, Jarle Teigøy og Anders Krystad med Vålerengas nyeste bok «Vål'enga – Vi vil alltid værre her». Vi får oppleve bydelen som vi er så glad i, som tegneserie. Dette blir spennende! Kvelden avsluttes med signering og salg av bøker.

Vårt program første halvår avsluttes med bydelsvandring sammen med Kampen historielag, og legger opp til en fin tur gjennom Vålerenga. Vi har invitert dem på tur gjennom Vålerenga, så får vi være med dem på Kampen 5. september.

Styret har begynt å tenke på fotoutstillinga som vi skal ha 12. og 13. oktober. Vi har hatt et styremøte, og vi røper noen av temaene. Et av dem er kirkebrannen, for det er faktisk 40 år siden denne forferdelige tragedien rammet Vålerenga. I tillegg vil det bli et tema som heter «Hvordan ble Vålerenga til». Der vil vi vise hvordan bydelen vår ble bygget ut. Ei god utstilling har også med gjenstander, som spiller på gjenkjennelse for de frammøtte. Det har skjedd en stor utvikling på radiofronten de siste 100 år, så vi kommer til å jobbe for å få til noe der. Hvem vet, kanskje vi får se noen gamle grammofooner også? Vi kommer tilbake med mer om dette i neste medlemsblad.

Selv om 9. april er en dyster dag i Norgeshistorien, håper styret på godt vårvær, og at mange av dere kommer på medlemsmøtet.

God påske!

Forside:
Torp-huset i Strømsveien 29, rett ovenfor Tærud-hjørnet. Vi har fått flere opplysninger om dette huset og de som bodde der, og sender en stor takk til både Bjørg Solberg, Liv Sekkelsten Østby og Karin Jensen.

Foto: Odd Hildonen 1971.

Grasrotandelen - gull verdt for historielaget!

En stor takk igjen til alle de 87 som nå støtter historielaget vårt via Grasrotandelen. Fjoråret ble på nytt et rekordår for oss. Vi tolker dette dit hen at vi gjør en god jobb.

Som nevnt tidligere, kommer dette medlemmene til gode ved at vi slipper å øke medlemskontingenten vår.

Siden 2009 har tusenvis av frivillige lag og foreninger fått millioner av kroner direkte fra Norsk Tippings kunder gjennom Grasrotandelen. Ordningen går ut på at hver enkelt Norsk Tipping-kunde selv kan bestemme hvilken forening/klubb som skal motta et beløp. Ordningen gjelder de aller fleste spill hos Norsk Tipping.

Kanskje er det noen som tipper og ikke er grasrotgivere fordi en ikke har forstått hvordan det fungerer? Vi kan berolige dere med at både tippeinnsatsen og premien er den samme selv om en blir grasrotgiver. Det eneste en behøver å gjøre, er å registrere strekkoden og tallkoden som står på den bakerste siden av dette bladet:

- Hos kommisjonæren
- norsk-tipping.no
- Norsk Tipping mobilspill

Da er en registrert framover og trenger ikke å huske på det hver gang en spiller.

Styret ønsker å takke alle som støtter laget vårt med sin Grasrotandel.

HUSK: Bydelsvandring på Kampen torsdag 5. september

Vi fikk en forespørsel fra Kampen historielag om vi kunne tenke oss å samarbeide om bydelsvandring på Vålerenga og Kampen.

Det syntes styret var et godt forslag. Deres og våre medlemmer er invitert på vandring hos oss tirsdag 4. juni, se plakat i dette bladet.

Torsdag 5. september er vi invitert til vandring sammen med dem på Kampen. Frammøtested og tidspunkt kommer i neste blad.

Hold av den septembervelden. Vi gleder oss!

Oppfordringer til medlemmene:

HAR DU BETALT KONTINGENTEN FOR 2019?

Vår kasserer, Gro Shakesby, har en stor jobb med å purre på de som ikke har betalt medlemskontingenten for i år. Hvis du ikke er sikker på at du har betalt, ta gjerne kontakt med oss.

Kontingenten er fortsatt kr. 250,- inkludert kalender. Vårt kontonr. er 0530 04 78222. Fint om du oppgir navn, adresse, e-postadresse og hvis du har medlemsnummeret ditt.

Innbetalingen merkes: Kontingent 2019. På forhånd takk fra Gro!

HAR VI DIN E-POSTADRESSE?

Er du en av dem som HAR e-post, men som IKKE mottar e-post fra historielaget? Kanskje har du aldri gitt oss din e-postadresse, eller at du har fått ny og ikke sagt fra til oss?

Da er vi glade for å høre fra deg på epost@valerenga.org. Det er kjekt for oss å kunne sende påminnelser og lignende på denne måten. Hvis du ikke har e-post, behøver du ikke gjøre noe som helst.

Takk! Styret

De frammøtte i styret som ble gjenvalgt. Reiner Schaufler var ikke til stede.

Jarle Teigøy (som ble valgt som ny nestleder) leser opp forslaget om at Bjørn Arild Gjerdalen (i midten) utnevnes som æresmedlem av historielaget. May Aas til høyre.

Referat fra årsmøtet 5. mars

av Håkon Engh / foto: Bjørn Granlund

Fra styret møtte: Styreleder Even Haugseth, kasserer Gro Shakesby, styremedlem Bjørn Granlund, sekretær Håkon Engh, varamedlem Wenche Ekstrøm og varamedlem Petter Opprud. I tillegg til styret møtte 17 medlemmer.

Styreleder Even Haugseth ønsket velkommen og foreslo seg selv som møteleder og sekretær Håkon Engh som referent. Begge forslag ble god tatt uten innsigelser.

Til behandling forelå følgende saker:

1. **Årsberetning for 2018**
2. **Regnskap for 2018**
3. **Budsjett for 2019**
4. **Kontingent for 2020**
5. **Innkomne forslag**
6. **Valg av styre:** leder, nestleder, kasserer, sekretær, 1 styremedlem og tre vararepresentanter
7. **Valg av revisor**

Alle valg er gyldige for 1 – ett – år.

Styrets årsberetning for 2018 ble lest av Jarle Teigøy og godkjent uten innsigelser.

Regnskapet ble gjennomgått av Jarle Teigøy og deretter leste revisor Karin Findahl sin revisjonsrapport. Regnskapet ble fastsatt uten innsigelser.

Styrets budsjett for 2019 ble god tatt uten innsigelser.

Kontingenten ble foreslått uendret pga. historielagets sunne og gode økonomi. Forslaget ble godkjent uten innsigelser.

Innkomne forslag: Fra Jarle Teigøy var forslag mottatt om å utnevne Bjørn-Arild Gjerdalen til æresmedlem av historielaget. Han leste selv sin begrunnelse: Bjørn-Arild har gjennom en lang årrekke innehatt nær sagt alle funksjoner i styret. I tillegg har han vært forfatter og medforfatter av samtlige bøker utgitt på lagets vegne, seinest det fantastiske verket «Gatelangs på Vålerenga». Han har vært lagets hovedkontakt med VIF og ellers utført en mengde små og store tjenester. Han er fremdeles entusiastisk interessert og aktiv på en rekke områder og vil forhåpentlig fortsette med det lenge ennå.

Jarles forslag ble god tatt ved kraftig akklamasjon. Den formelle utnevelsen av Bjørn-Arild til historielagets femte æresmedlem vil finne sted på neste medlemsmøte 9. april.

Valg av styre:

Styret for 2018 har vært sammensatt som følger:

- Leder: Even Haugseth
- Nestleder: Haide S. Østreng
- Kasserer: Gro Shakesby
- Sekretær: Håkon O. H. Engh
- Styremedlem: Bjørn E. Granlund
- Varamedlemmer: Wenche Ekstrøm, Reiner Schaufler, Petter Opprud
- Revisor: Karin Findahl
- Valgkomite: Kari Johannessen, Helge Nilsen, Jarle Teigøy

Hele styret, med unntak av nestleder Haide Østreng, stilte til gjenvalg. Til erstatning for Haide Østreng som nestleder foreslo valgkomiteen Jarle Teigøy. Denne Styresammensetningen ble godkjent ved akklamasjon.

Revisor: Karin Findahl ble gjenvalgt ved akklamasjon.

Valgkomite: Kari Johannessen ble gjenvalgt ved akklamasjon. Jorunn Hæreid ble valgt ved akklamasjon. Thordis Kjærstad ble valgt ved akklamasjon.

Årsmøtet ble avsluttet med gratis kaffe og kake til alle frammøtte.

Vålerenga - et ståsted for livet

av Lasse Breen og Jarle Teigøy

Lasse Breen er oppvokst på Vålerenga og er i dag leder av VIF's Aldermannsliga. I fjor høst begynte han å skrive om sitt liv på Vålerenga. Vi har spurt Lasse, som er medlem av historielaget, om vi kan benytte noe av dette i en fast spalte fremover.

Lasse Breen - som 5-åring, og litt eldre.

Nettopp passert 73 år, - da er det masse du kan tenke tilbake på, både positive og negative opplevelser, og de fleste har totalt sett gitt meg en livserfaring jeg vet jeg drar nytte av.

SKeid eller VÅLERENGA?

Mutter'n, Fatter'n og jeg bodde i Valdresgata 2 på Grünerløkka, jeg var i ferd med å avslutte 1. klasse på Grønløkka skole, de sa til meg : "Vi skal flytte til Vålerenga!"

Hvorfor?

Jo,- Vi vil ha en leilighet med eget bad og do!

Vi delte do med 3 andre i 3. etasje.

Flere argumenter?

Ja,- sa Fattern ,- jeg blir vaktmester ,- dvs. fri husleie.

Jeg var veldig forvirra,- vekk fra skolen jeg endelig fikk begynt på,- hadde til og med blitt tatt ut til å representere skolen i Oslo mesterskapet i «Tråbilmesterskapet », - rundt Rådhuset.

Ble en håpløs opplevelse, hadde aldri hatt eller kjørt en tråbil. Vestkantsmågutta hadde, jeg ble desidert sist.

Da var jeg klar ,- sammen med den nye Vaktmester'n i Vålerengata 5 og Mutter'n som begynte å jobbe på en nyvinning, - Norsk Tipping på Smestad.

Nå starta det mitt liv til de grader er bygget på....

VÅLERENGGATA 5

Vålerenggata 5, ligger på hjørnet ved Smålensgata. På den tida, på 50-tallet, var det populært med bilrebuskonkurranser.

En gang var oppgaven å finne fram til stedet: «Tisselitegata». Da sto vi på hjørnet og venta på de som fant fram.

Og så denne gården da, se hvem jeg møtte her:

- Pippi, beste venn resten av livet.

- Sveino, faren hadde bil! Mora kasta ned penger fra 4. etasje for å kjøpe kringler i Mjelker'n over gata.

- Larern, nå nylig medlem av Aldermannsligaen i VIF.

- Thor Martinsen, A-kamper i fotball VIF.

- Ståle med gulltanna,-,faren var Purser i SAS

- Petter Eidet, faren jobba som Pølsemaker hos Jens J. Andersen på Grønland .

- Leif Eriksen, en av VIF-bohemene.

- John A . Rossholt, god høyreback på VIF.

- Facken, toppdanser i Europatoppen, eneste som pynta seg da han skulle konkurrere.

- Roski, rund og god, dreiv ikke idrett, og faren hans kjørte mjelk for Fellesmeieriet, ca. 155 cm og store muskler.

- Øivind Bentsen, kreativ, lagde spill som vi lekte med, fikk også en av sine spill utgitt på Damm. Også god hockey-keeper på yngre lag i VIF.

- Søstera til Øivind, Kari, gifta seg med Hockeyspiller Henrik i Gamlebyen, GIF, heter nå Kari Barkenæs og er en kjent kunstner.

Ikke rart denne går'n har preget meg i livet, vaktmester som Fatter'n var, kom i tillegg til fulltidsjobb som elektriker på Lysverket, han trengte hjelp noen ganger.

Jeg var 8 år og flyttelasset fra Grønløkka parkerte utafor porten i Vålerenggata 5. Vi forlot Valdresgata 2 med utsikt til Salem hvor jeg gikk på søndagsskolen og Dæl'enga hvor lukta fra Speedway-kjøringa til Basse og Stompå lå i lufta, en spesiell lukt jeg kjenner enda.

De små Vålerenggutta som bodde der, fulgte med, ny vaktmester, og til og med en gutt på deres alder. Han må vi sjekke ut! Pippi fikk jeg først kontakt med, ett år eldre enn meg og ett hode kortere. Vi hadde sykkel begge to. Han fikk meg til å kjøre nedover Vålerenggata som var enveiskjørt den veien, han klarte å lure nykomlingen, som kanskje til og holdt med Skeid!

Jeg måtte imponere og tok på meg min hvite cowboyhatt og belte med revolvere, det hadde de vel ikke på Vålerenga? Slik drev vi å «dro hverandre ut».

Det endte opp med et basketak i porten, hatten ble borte og glemt, slagsmålet endte uavgjort og Pippi og jeg ble venner for livet.

Det er ofte man må gjennom en slags krise for å forstå hvem dine venner er, viser mange eksempler i livet, dialog og kompromiss er to nyttige stikkord.

Medlemsmøtet 29. januar

av Håkon Engh

Til tross for bitende kulde fant nærmere nitti interesserte veien til årets første medlemsmøte. En stor del av «skylda» for det må nok kveldens kåsør, Even Saugstad, påta seg. Mange har sikkert i friskt minne hans glimrende kåseri om Østmarka for ganske nøyaktig ett år.

Even Haugseth åpna som vanlig møtet på slaget klokka 1900 og orienterte kort om sesongens program. Han fortalte også om «Østkantspillet» som er under planlegging og forberedelse. I august/september vil det bl.a. bli uteteater på stor scene bak kjerka. Initiativtaker er den samme som også sto bak forestillinga «Neste Kamp» på Oslo Nye Teater ved VIFs hundreårsjubileum i 2013, Jon Vidar Tidemand. Dette stykket vil være hovedattraksjonen under «spillet». Våre gamle kjenninger i Akerselva Kultur- og teaterlag vil også være med. Nærmere orientering om alt dette kommer seinere i medlemsbladet.

Jarle Teigøy kunne deretter fortelle at Vålerenga skal bli tegneserie! Anders Krystad, tidligere leder av Klanen og nå bosatt i Vietnam, har skrevet manus, Ivan Emberland står for dramatisering og tegner er Øyvind Sveen. Historielagets egne mangeårige medlemmer Bjørn-Arild Gjerdalen og Jarle Teigøy er faktakonsulenter. Serieheftet vil bli utgitt i mars, før fotballens seriestart.

Så var det prest Ingunns tur til å orientere om kommende begivenheter i kjerka og menigheta.

Og endelig slapp Even Saugstad til med sitt kåseri om «Byoriginaler og personligheter i Oslo», basert på hans egen bok med samme tittel. Boka er for øvrig under revisjon og kommer i ny utgave kommende høst. Han presiserte at noen av de kjendte originalene elska å være kjendiser, mens andre satte mindre pris på det. I folks bevissthet har vel «byoriginal» egentlig vært en slags hedersbetegnelse.

Siden 'han befant seg på tjukkeste Vål'enga, begynte Even med å fortelle om bydelens egen original og dikter, Wilhelm Holteberg Hansen, bedre kjent som «Kyter'n».

Kyter'n ble født i 1910 og da han var ett år gammel flytta familien til Islandsgate 12. Der bodde han til han kom på Vålerenga Alders- og Sykehjem, hvor han døde i 1984. Flere av hans fineste dikt beskriver en inderlig kjærlighet til Vålerenga og Islandsgate. Trangen til alkohol og den såkalte «løsgjengerloven» ga ham imidlertid et urolig og vanskelig liv på kanten av samfunnet. Det ble mange og lange opphold på straffe- og arbeidsanstalter. Seinere brukte han mye tid på å advare ungdommer mot alkoholen farer og mot å leve slik som han hadde gjort. Han sa en gang at han ikke trengte å være med i Anonyme Alkoholikere fordi han ikke var anonym. Alle visste jo at han var alkoholiker. Hans ry som dikter nådde imidlertid langt utafor Vålerenga, med bl.a. to opptredener på riks-TV og cirka 100 dikt og flere artikler på trykk i Arbeiderbladet. Da Vålerenga var trua av rivning og utslettelse, ble han en engasjert og viktig stemme i kampen. I 2009 utga Vålerenga Historielag boka «Kyter'n – Stemmen fra Vålerenga». Den er fremdeles tilgjengelig for de som måtte mangle den i bokhylla. Bandet «Islandsgata», som har røtter på Vålerenga skole, har satt melodi til noen av diktene hans. De lot oss få høre noen av dem på medlemsmøtet sist høst, da boka «Gatelangs på Vålerenga ble lansert».

Luse-Frants var kanskje Oslos mest kjente byoriginal i nyere tid. Han ble født i Kristiania i 1883. Det var få som ikke visste hvem han var. I dag er det bare folk av litt eldre årgang som husker ham og kjerra hans, og enda færre som vet at t hans egentlig navn var Fridtjof Kristiansen. Tilnavnet fikk han fordi han stadig vred på kroppen, og folk antok at det skyldtes lus. Det er like sannsynlig at vridningene skyldtes en nervesykdom i huden, men ingen vet. Han ble født

på Grefsen. Foreldrene døde da han var ung, og han tok over vedsjappa deres. Da den måtte legges ned, endte han som uteligger. Han levde av å samle flasker og av skraphandel. Kjerra hans var et kjent innslag i bybildet og er nå plassert på Oslo Bymuseum. I visa «Luse-Frants» synger Lillebjørn Nilsen dette om ham: «Det eneste han eide var ei kjerre og troen på en mild, rettferdig Gud». Han var klippefast i sin religiøse tro og var ofte å se på gudstjenester i Trefoldighetskirken. Han ville ikke være til bry og fikk alltid nattverd aleine. Han var en tvers igjennom ærlig mann som levde et ytterst nøkternt og nøysomt liv. Han insisterte på å betale skatt av hvert øre han tjente. Da han ble pensjonist nekta han å ta imot pensjon «for ikke å gjøre noe». Da han døde i 1958, hadde en av osloavisene følgende overskrift på forsida: «En gatens adelsmann er gått bort». Ved begravelsen var kapellet stint av folk som ville ære ham, inkludert ordfører, politi og mange framstående borgere. Det var mange som ikke fikk plass og måtte stå utafor. Det viste seg at pensjonspengene var satt inn på konto og ble brukt til å betale for begravelsen og stell av grava.

Som total avholdsmann er det vel tvilsomt om han ville ha satt pris på at Christania Bryggeri i ettertid har oppkalt en av sine øltyper etter ham..

Homansbyens dronning, eller Astrid Christensen som hun egentlig het, ble født i Drammen i 1900. Seinere flytta hun til Oslo og bodde i Parkveien sammen med sin søster. Faren var en velstående forretningsmann. Han mislikte sterkt at hun dreiv med ballettdans, men dansen var hennes liv. Den var antakelig også årsaken til hennes karakteristiske, trippende gange. Hun var alltid kraftig sminka og kledd i elegante og overdådige antrekk. På sine eldre dager var hun ofte å se ved musikkpaviljongen i Karls Johans gate, hvor hun dansa til Gardemusikken. Hun var omspunnet av mye mystikk og mange historier. En av historiene sa

at hun i ungdommen hadde vært forlovet med en sjømann, som forsvant ved et skipsforlis. Hun døde i 1967.

Sving deg, eller Karl Rognstad som han egentlig het, er det mange av oss litt eldre som husker. Undertegnede husker ham godt fra den første barndommen i sentrum av Oslo, og fra oppveksten på Etterstad. Dette forteller at store deler av byen var hans arena. Han ble født som småbrukersønn i Elverum, men levde sitt voksne liv som bakgårdsanger og hobbypredikant i Oslo. Tilnavnet fikk han fra en strofe av en religiøs sang som han ofte framførte; «Sving deg min due på frigjorte fjed, i en verden som ånder av fred». Og tilhørerne fikk alltid et bibelvers. Sangstemmen kunne ikke kalles spesielt god, men han var et kjent og kjærnt innslag i bybildet. Folk satte pris på den alltid vennlige og elegant kledte skikkelsen som svingte seg rundt, klappet i hendene og svingte lua med den blanke skyggen. Han ble født i 1890 og døde i 1967.

En annen som huskes av mange er Peder Gunvald Hermansen. Kjent av de fleste som bare **Hermansen**. Han ble født på Magnor i 1910, men flytta seinere til Oslo og tok juridisk embetseksamen i 1942. Han ble en dyktig advokat, som bl.a. administrerte flere bygårder, men etter hvert gikk det skeis. Han ble en kjent skikkelse i byen, alltid kledd i fantasifulle kostymer; vanligst i elegant svart dress og med et langt hvitt silkeskerf, monokkel og flosshatt, eller som fakir, Buffalo Bill etc. Han hadde vært aktiv turner som ung, og på sine eldre dager ble han mest kjent for sine turnoppvisninger på trikken og T-banen, oftest på vei til eller fra Bøler, hvor han bodde. Hermansen døde i 1993, kort tid etter at han ble sparket ned av en av Oslos kjente torpedoer.

Einar Olsen huskes av de fleste av oss som **El Jukan**, byens egen fakir. Mange av oss har med skrekkblanda fryd sett ham ligge på spikermatte, tygge lypærer og sluke barberblader, sverd og flammer. Dette hadde han sannsynligvis lært i India, da han var til sjøs. Han ble født i 1936 som såkalt «taterunge», og som mange andre slike ble han tatt fra foreldrene med makt. Lille Einar ble i tillegg

erklært «åndssvak», som det het på den tida, og plassert på Emma Hjorts hjem for psykisk utviklingshemmede. Noen utdanning fikk han aldri og han kunne knapt nok skrive navnet sitt. I voksen alder fikk han en slags «billighetserstatning», bl.a. med hjelp fra statsminister Trygve Bratteli, som han fikk god kontakt med. Pengene brukte han bl.a. til sangundervisning, som avslørte et stort og til da ukjent talent. Mange satt med hakeslipp, da han med praktfull og kraftig stemme framførte den store Jussi Bjørlings gamle glansnummer «O Helga Natt» på en julegudstjeneste. Wam og Venerød trykka ham også til sitt bryst og ga ham en rolle i filmen «Lasse og Geir» i 1976. El Jukan gikk ut av tida i 1997.

Albert Møller, med tilnavnet **Snipp Møller** (1864-1922), ville antakelig ha konkurrert med Hermansen om publikums oppmerksomhet dersom de to hadde vært samtidige. Tilnavnet fikk han av den høye og stive snippen han alltid bar. Den var igjen resultatet av et veddemål. Av yrke var han xylograf, et yrke som forsvant da fotografering ble vanlig. Ellers var han maler og musiker. Han hadde ei hytte på Oppsal, hvor en vei har fått hans navn i undertegnedes nære nabolag. I likhet med Lusefrants har han fått sitt navn på etiketten til et øl fra Christiania Bryggeri.

«Ho' Aagot» (Aagot Marie Hanshaugen, 1919-2003) kom opprinnelig fra Harstad. Hun kunne daglig observeres i Oslos gater med rullator eller sykkel. Sykkelen trilla hun bare. På «kjøretøyet» hadde hun alltid et pappkrus, som hun kalte «kollektbørsa mi, og en radio på full guffe. For kollekten som kom inn kjøpte hun aviser, drops o.l. som ble delt ut til folk hun møtte. Grønland bingo var et fast stoppested, men ikke for bingoens skyld. Den var hun ikke interessert i. Det var sukkerskåla som trakk. Hun var vill etter søtsaker. Psykisk var hun nok «litt ute å kjøre», som Even Saugstad så mildt uttrykte det. Hun var derfor blitt utsatt for lobotomering, som i en periode var ansett som en revolusjonerende behandlingsmetode i psykiatrien. Ofte hadde den bare tragiske følger. Så også for Ho' Aagot.

«Ray» Antoinette, ble født på Mauritius i 1930, og var selvlært musiker. Etter at han kom til Oslo, spilte han ved operaen i ett år, men valgte gata som sin scene. I mange år satt han på sin klappstol og spilte fiolin med akkompagnement av en bærbar kassettpiller. Og han var populær blant sitt publikum. På gode dager kunne inntekten bli opptil 2000 kroner! Mye av pengene gikk med til piker, vin og sang. Men en dag oppførte tilhørerne seg så rart. Dagen etter ga et bilde i Aftenposten forklaringa; bak ham sto gutta i AHA og parodierte fiolinspillet. Even viste oss et bilde av det tablået.

Ole Kopreitan (1937-2011). Blant venner, som det var mange av, ble han kalt Ole Kopp. Da Even Saugstad skreiv boka om byoriginaler, sendte han brev til Ole Kopreitan og spurte om han kunne få lov å ta ham med. «Åh, ja! Det er jo en ære» var svaret. Kopreitan ble født i Stavanger og utdannet som lærer. Politisk var han alltid godt planta på venstresida og hele livet glødende opptatt av freds- og miljøarbeid. Fra 1981 var han daglig leder av Nei til Atomvåpen. Etter hvert ble han et kjent og kjærnt innslag i Oslos hovedgate med sin ombygde barnevogn, seinere ei tralle, lasta med plakater, jakkemerker og pins til støtte for en rekke politiske og humanitære saker. «Butikken» hans var alltid omgitt av diskusjonsvillige folk. I 2002 ble han tildelt den ærefulle Zola-prisen for «fremme av sivil mot». Om politikere flest sa han at de kommer ut hvert fjerde år, og etter valget er de fraværende.

Pål Jensen og Ole Kopreitan ble ofte kalt «gatas Knoll og Tott». Påls hjertesaker var forurensing og miljøvern. Av utdanning biolog, med særlig interesse for marihøner. En annen interesse, som kanskje heller må kalles sær, er Donald Duck. Han har nemlig forska på den berømte andebyboerens varierende nebb lengder! Han har også skrevet en roman om et fantasiland i Sør Amerika.

Even Saugstad fikk velfortjent applaus, som da han besøkte oss ganske nøyaktig ett år tidligere. Han har mye mer interessant på lager, og vi ser slett ikke bort fra at det kan bli nye besøk.

Torp-huset

I "Mer gammelt enn nytt" nr. 2 i 2018 skrev dere at dere ønsket opplysninger om huset i Strømsveien 29, Torp-huset. Jeg har noen opplysninger som kanskje kan være av interesse. Mine oldeforeldre og min mormor har bodd i huset.

Vi er to søstre som har en del barndomsminner fra huset i Strømsveien 29. Der bodde nemlig vår mormor i sin barndom. Det var våre oldeforeldre som kjøpte huset rundt 1870.

Oldemor het Anne Margrethe (Grethe) Halvorsen og var født i Kristiania 16/8 1844 eller 1846. Vi kjenner ikke til hennes etternavn som ugift. Hun døde 24/6 1920.

Oldefar het Anders Halvorsen. Han ble født 24/8 1840 på Vang i Hedmark. Han døde 12/8 eller 17/8 1897.

I folketellingen fra 1885 står det at oldefar var «arbeidsmann». Oldefar og oldemor bodde da i Strømsveien 29 sammen med sine 4 barn. Den gang hadde barna etternavnet Andersen (etter faren sin, Anders). Senere endret de etternavn til Halvorsen, slik at de fikk samme etternavn som foreldre sine.

Folketelling 1900 gir disse opplysninger om beboerne i Strømsveien 29:

Anne Margrethe Halvorsen født 1844 eller 1846 i Kristiania. Hun var nå blitt enke og drev melkehandel. De 4 barna bodde også i huset:

1. Oscar Adolf Halvorsen, født 1876. Mekaniklærling.
2. Anna Margrethe Halvorsen, født 16/2 1879. Sydame (Vår mormor, døde i 1967).
3. Harald Halvorsen, født 1881. Bryggearbeider.
4. Helfride Halvorsen, født 1884. Strikkerske.

Det var Helfride som etter hvert overtok huset og ble boende der sammen med sin mann Hans Torp. Hans Torp var trikkefører eller vognmann. Helfride drev butikk i nr. 29 og solgte glass og stentøy. Etter hvert ble vareutvalget utvidet slik at hun også solgte leker.

Helfride (kalt Fride) og Hans fikk 2 barn, Jenny og Erling.

Erling utvandret til Amerika sammen med sin norske kone Åse. De fikk sønnen Steve i 1952. Jenny ble boende i huset og forble ugift. Hun bodde i huset sammen med foreldrene sine. Faren døde først og etterhvert moren. Jenny jobbet i forsikringsselskapet Norden. Hun bodde i huset helt til hun ble tvunget til å selge. Vi hørte «tante» Jenny fortelle at hun måtte flytte fordi huset hennes skulle rives. Det var alltid et samtaleemne blant de voksne hver gang vi var på besøk. Vi synes derfor fryktelig synd på «tante» Jenny som hadde trusselen om riving hengende over seg i mange år. Flyttingen ble en realitet. Hun flyttet ikke så langt, og adressen ble Etterstadsletta 4 N. Etter hvert forsto hun at planene for huset hennes ble endret. Det ble ingen riving. Da kunne hun jo fortsatt ha blitt boende i Strømsveien 29 allikevel.

Vi var en del på besøk i huset sammen med foreldrene våre på slutten av 1950-tallet, i 1960-årene og i 1970-årene.

Butikken hadde inngang fra Strømsveien, døren i den grønne delen av huset. Det var også inngang til butikken fra den

private stua. Skyvedør og fløyelsportiere var «skillevegg» mellom stue og butikk.

Vi syntes det var stor stas å komme på besøk i huset. Da fikk vi alltid lov til å komme ut i butikken og velge oss en leke fra det resterende vareutvalget som fortsatt var i butikkhyllene.

Det var alltid mye deilig kjøttpålegg på bordet da vi var på besøk, kjøpt hos Kjøttspesialen i Strømsveien. Gode kaker og til og med solo!

På den tiden Jenny bodde i huset, var det spisestue og stue med vinduer og dør ut til Strømsveien. En annen liten stue og kjøkken hadde vinduer ut mot bakhagen. Fra kjøkkenet var det også et stort vindfang med vinduer og dør til trappen ned til hagen. Etter hvert ble vindfanget delt, slik at hun fikk et lite rom med tørrklosett.

I annen etasje var det soverom, muligens to. Det var en smal trapp fra kjøkkenet. Innenfor en dør som så ut som en dør på et høyt skap.

Fra hagen var det dør inn til kjelleren hvor det var innlagt vann, slik at hun kunne bade.

I hagen var det et uthus med vedbod og utedo. Jeg mener å ha blitt fortalt, at de hadde gris i bakhagen under krigen.

Det var dessuten et stort plommetre i hagen med masse deilige plommer, som vi barna satte stor pris på når vi kom på besøk.

Jeg har vært så heldig å arve en gammel speilkommode og en chaiselong som har stått i Strømsveien 29. «Tante» Jenny firte disse store og tunge møblene, i et tykt reip, fra soveromsvinduet i annen etasje og ned på bakken.

Det var også scäferhunder i Torp-huset. Den første vi husker het Tofla. Den var utrolig snill og kosete, den likte til og med appelsinbåter. Den neste hunden het Stella, en stor motsetning til den første. Vi barna syntes den var utrolig skummel og sint, den flekket tenner og knurret. Den var derfor ute i bakhagen da vi kom på besøk.

Etter hvert ble det veldig mye trafikk i Strømsveien. Store lastebiler dundret forbi huset. Dette førte med seg skitt og slaps som kom på husveggen. I de verste periodene vasket «tante» Jenny husveggen hver lørdag, for at huset skulle se ordentlig ut.

Jeg har også lagt ved bilder av 2 av personene som har bodd i huset. Dessverre har jeg foreløpig ikke funnet bilder av Jenny Torp, som var den siste som bodde i huset.

Vi håper at Pernille Christensen vil trives i huset hvor våre forfedre bodde.

Hilsen

Björg Solberg

Liv Sekkelsten Østby (gift med Bjørn Østby, oppvokst i Etterstadsletta 4 P og er medlem av historielaget)

Til venstre: Vår oldemor Anne Margrethe (Grethe) Halvorsen, født i 1844 eller 1846. Hun var gift med Anders. De kjøpte huset rundt 1870. Hun drev melkebutikk i Strømsveien 29. I midten: Vår mormor, Anna Margrethe, født 16/2 1879. Ett av de fire barna til Anne Margrethe (Grethe) og Anders. Til høyre: Jenny Torp en gang på 1960/70-tallet.

Kommoden var i mørk brunt tre da vi fikk den. Den er nå blitt lasert i blåfarger. Legg merke til de flotte håndtakene som er de originale.

Chaiselongen var i mørk rød fløyel da den sto i Torp-huset. Den har senere blitt restaurert og har blitt trukket om. Den kan bli en dobbel sovesofa ved å "åpne" setet og sette ut to støttebein.

Karin Jensen (født Olsen) fra Strømsveien 1 kjøpte disse koppene hos fru Torp da hun var barn. Hun husker godt fru Torp og hvordan det så ut inne i den lille butikken hennes. Foto: Even Haugseth.

Noen har sikkert hørt at det jobbes seriøst med oppsetningen av et uteteater i Vålerengaparken like ved kjerka.

Mange av dere var sikkert på Oslo Nye Teater i 2013 og så stykket om Vålerenga "Neste kamp". Det var en stor suksess med 43 forestillinger. Nå har initiativtaker og skuespillere den gangen, Jon Vidar Tidemand, tatt et nytt initiativ til Østkantspillet, som skal være en oppsetning her på Vålerenga. Det foreslås at en viderefører en god del av stykket fra 2013 og i tillegg tar med andre ting fra Vålerengas historie.

Hvis bydelsutvalget i Gamle Oslo godkjenner dette 11. april og kommunen også synes dette er en god ide, blir det

oppsetninger allerede i år, fra 23. august til 1. september. I år er det jo 40 år siden kjerka brant, så det blir også en del av det hele.

Dette blir en stor dugnad hvor HELE Vålerenga er med, store som små, og både profesjonelle skuespillere og amatører stiller opp. Østkantspillet skal bli Oslos første spill. Et spill om Oslo øst, for Oslo øst, av folk fra Oslo øst. Et spill som engasjerer hele bydelen, hele østkanten. En årlig folkefest på Vålerenga.

Vi kommer tilbake med mer om dette etter hvert.

Følg med på: <https://www.facebook.com/ostkantspillet/>

Flott modell av Sota kafé

av Anne Teppen

I forrige medlemsblad ble det dessverre brukt feil tekst. Vi gjengir riktig tekst her:

Fotballmuseet har en modell av kafeen på Sotahjørnet i Oslo, der "Vålerengen IF ble stiftet" (det stod virkelig det!). På en plakett som følger modellen leser vi på norsk og engelsk:

Vålerenga Idrettsforening (1913) hadde aldri egen bane på selve Vålerenga. Klubben hadde til gjengjeld sitt treffsted på hjørnet av Strømsveien og Etterstadgata.

The Oslo Club Vålerengen never had a pitch in its home area. But they used to meet in this little Café on the corner called Sotahjørnet.

Modell laget av Kjell Ivar Olsen.

Vet noen hvem Kjell Ivar Olsen er? Vi synes modellen han har lagd er kjempefin.

Men Fotballmuseet er nedlagt og alt er pakket bort, så muligheten til å få se denne fine modellen av Sota Café

er borte. Vi må klare oss med bildet av modellen. Kanskje finnes det noen snekkerkyndige og kreative medlemmer i historielaget som føler seg kallet til å lage vår egen modell?

Da sigøynerne kom til hjembygda mi

av Sidsel Nachtstern (gjengitt fra lokalavisa "Øyene" i Vestfold)

Hvor er hjembygda di da, tenker du kanskje? Hjembygda mi det er en liten del av Oslo, nærmere kalt Etterstad. Der vokste jeg opp.. Vestfolding ble jeg i voksen alder.

Men det er ikke meg jeg skal skrive om nå, selv om jeg jo er med her jeg og. Denne gangen er det om sigøynerne som slo seg til i nærheten av der jeg vokste opp. Jeg leser i Aftenposten at Myndighetene aldri har klart å tvinge norske rom (som det heter nå) til skolebenken, før nå. Det har vært konflikter mellom norske rom og kulturelle forhold som er grunnen, heter det.

Vi barna på Etterstad vi gikk på skolen. Men alle barna til sigøynerfamiliene, de var så heldige, syntes vi. De fikk slippe skolen de. De ruslet rundt i leiren sin og hadde ikke lekser eller annet tull. Du som jeg misunte dem! Men nå, når jeg tenker på disse ungene, ser jeg jo klart at de ikke hadde de godene som vi andre hadde. De gikk barberte, og klærne var fillete og skitne. Det svarte håret var nesten aldri i kontakt med vann og såpe.

Vi ungene på Etterstad var der nede ved leiren nesten hver dag, og vi fikk etter hvert god kontakt med enkelte av barna.

Jeg kan huske Sonja. Hun var vel på min alder, tenker jeg. Hun var så vakker, og hun spilte fiolin. For meg, som elsket musikk, og som gjerne ville bli en berømt musiker engang i verden, var hun en prinsesse. Vet ikke hvor god hun var, i en alder av 12-13 år, men hun spilte. Jeg så for meg i mitt indre meg selv der med fiolinen i hendene. Hvordan jeg kastet det lange mørke håret mitt bakover, mens fiolinen spilte vilt en csardas. Men hei, virkeligheten kaller. Jeg ble aldri en fiolinist, og om Sonja ble det, vet jeg ikke.

Det som plaget meg endel med disse barna, var mangel på klær og ikke minst vask. Så jeg bestemte meg til å invitere et barn to ganger i uken til et bad hjemme hos meg.

Oslo juni 1968 - nærmere ett hundre sigøynere kom til Oslo våren 1968. De ble tildelt plass på Gassverktomta i Oslo øst. Hver dag kommer det folk som vil se på dem.

Foto: Sverre A. Børretzen / Aktuell / Scanpix

Jeg glemmer ikke mamma da hun kom hjem fra jobben, og fant et sigøynerbarn i badekaret. For å være ærlig, det ble ikke særlig godt tatt imot. Så da ble det sånn at de fikk bade rett etter skolen. Da var de ute av badet og tilbake i leiren i god tid til mamma kom hjem fra jobben. Vi samlet klær og sko til barna også. De gamle i leiren likte godt å få besøk av oss. Vi ble liksom en del av samfunnet der. I dag er det ingen barn tilbake der. I stedet ligger det en dagligvare omkranset av høye blokker. Men noen gamle trær står tilbake, og om du lytter en dag vinden blåser, så kan du høre de synger om Sonja og familien hennes i leiren på Etterstad for mange år siden.

Husk: Fortaus- og bakgårdsmarkedet på Vålerenga lørdag 27. april kl. 12-16

I 2013 tok borettslaget i Orknøygata 8 ved Corinne Lyché initiativet til dette markedet etter inspirasjon fra en bydel i Paris.

I anledning at Oslo feirer europeisk miljøhovedstad vil årets marked også sette fokus på nye og engasjerende måter å skape lokal bærekraft. Bli med og skap liv mellom husene på Vålerenga!

Les mer om dette på: <https://www.facebook.com/events/1241957522623188/>

Alna ved Kværner og Vålerenga kirke i bakgrunnen.
Fra historielagets arkiv.

Vålerenga mellom to elver

av Petter Opperud

Vålerenga ligger mellom to elver, Alnaelva og Hovinbekken. De samme vannløpene definerte også grensene for oldtidsbyen Oslo nede ved fjorden.

Alna

Vålerenga kan muligens takke Alna for sin eksistens, for det var nok mye industrien langs Alna som beskjeftiget de som slo seg ned her mot slutten av 1800-tallet da bydelen oppsto, riktignok utenfor bygrensa til å begynne med. De første tomtene ble skilt ut fra Vålerenga hovedgård i 1855, Møller og teglverk har det vært langs elva mye tidligere. Møller ble bl a anlagt av biskopen i gamlebyen. Elva het på den tiden Loelva. Det første teglverket med tilknytning til Alna ble anlagt av hertug Håkon rundt 1290, blant annet for å skaffe teglstein til utviding av Mariakirken med to 45 meter høye vesttårn.

Fra 1500-tallet ble Alna kraftkilde for oppgangssager, og på 1700-tallet var hele 10 sagbruk etablert fra Kværner til Grorud.

Ved Kværner gård hadde det lenge vært en mølle, men den brant i 1852 og i 1853 anla Onsum et mekanisk verksted der.

Midt i Svartdalsparken, rett nedenfor hengebrua står en litt falleferdig mursteinsbygning med en høy fabrikkpipe. Det er restene etter Edanger Bryggeri, senere Aker bryggeri. Helt øverst i parken, ved Brynsfossen ble Johan Petersens lin og bomullsvarefabrikk etablert i 1889.

Hovinbekken

Hovinbekken har hatt mange navn: Klosterelva, Nonneelva og Munkebekken. Det opprinnelige navnet var visstnok Hasla og har gitt navnet til bydelen Hasle som den renner gjennom.

Navnene Klosterelva, Nonneelva og Munkebekken kommer selvsagt av at den nede ved fjorden renner gjennom eller rett ved de klostrene som lå der i tidligere tider.

Hovinbekken har sine kilder i Grefsen- og Årvollmarka, og har Kapteinsputten i Lillomarka mot Linderudkollen og Isdammen på Årvoll som kildevann.

Hovinbekken har lenge gått i rør størsteparten av sitt løp ned mot fjorden, men i noen år nå har det vært arbeidet med å få den opp i dagen, og for Vålerengas del kan man nå se vann fra bekken i et nytt løp fra Teglverksdammen ved Teglverket skole og videre til Tidemannsparken ned til og langs Gladengveien til det planlagte Ensjø torg. Det planlegges også å få den opp i dagen et kort stykke øst for Nye Jordal Amfi.

Bekken gikk tidligere ved siden av teglverkene som var på Ensjø og Jordal. Rett før bekken krysset Åkerbergveien fikk den tilsig fra en mindre bekk som gikk på østsida av Odalsgata. Ved Munkenga hadde bekken en flott foss.

Kilde: Wikipedia, Oslo byleksikon.

Hovinbekken ved Galgeberg 2. Foto: Erik "Såpa" Knutsen/VHL.

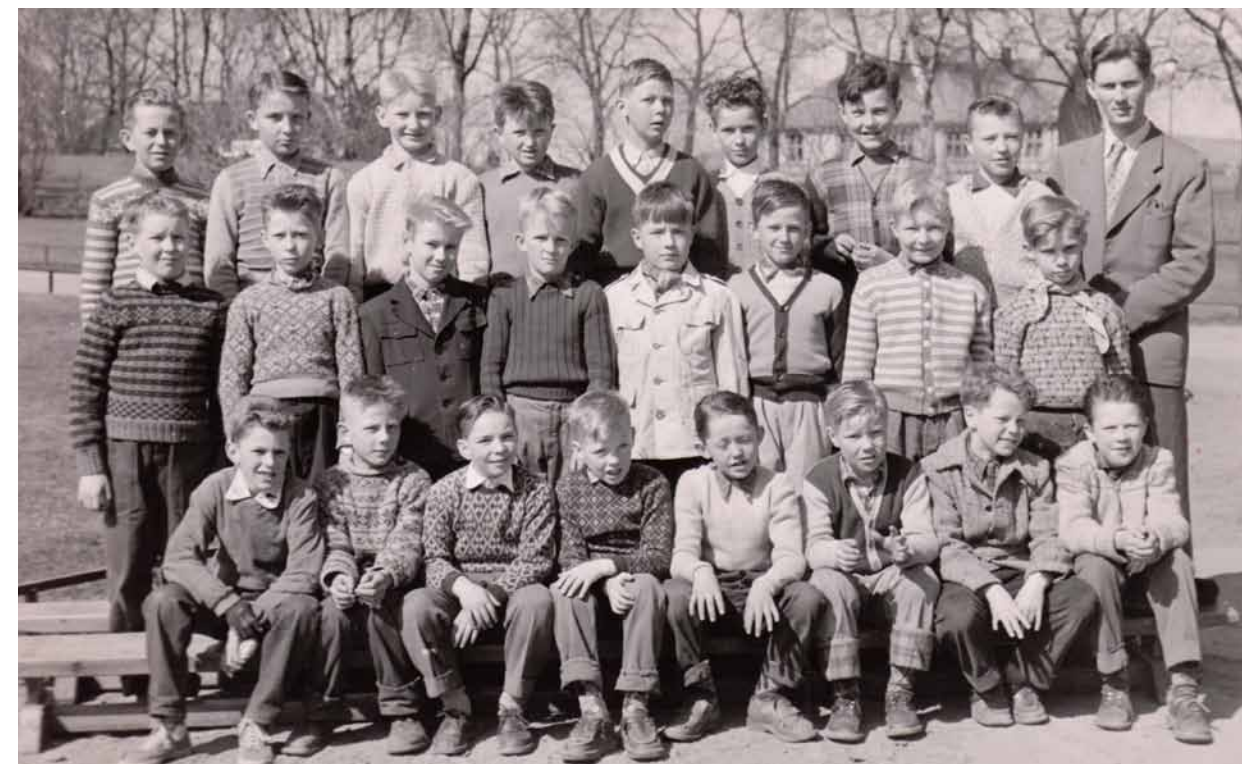
Denne gangen har vi fått låne klassebildene til Lasse Breen som også har delt minner fra Vålerenga med oss i dette bladet. Kanskje noen av dere kan hjelpe oss med flere opplysninger om gutta på bildene? Vi hører gjerne fra dere. På forhånd takk!

KLASSEBILDE

Vålerenga skole 2 B 1953 med lærer frøken Lund gift Mathisen. Øverst fra venste: Mette Lund, Lasse Breen, Frank ?, Per Pedersen, Roger ?, Trond Hansen, Kåre ?, Dag H. B. Nilsen, Per Erik Lang, Stig ?, Jan Erik ?. Odd Berg, Finn ?, Frank ?, Kai Schjøll, Terje Særnbloom, ?, Frank ?, Svein ?, Bjørn ?, Stein Hildeng, Svein Gloslie, Frank ?, Kåre ?, Harald Haugen, Trond Nilsen.

Vålerenga skole 4 b 1955 med lærer Ljønes: Øverst fra venstre - Per Erik Lang, Per Pedersen, ?, Svein, Frank Wiull, Roger ?, Dag H. B. Nilsen, Lasse Breen, Ljønes, Svein ?, ?, Trond Hansen, Gunnar Grimstad, Arild ?, Frank ?, Svein Gloslie, Stein Hildeng, Terje Særnbloom, Terje Grimsrud, Bjørn ?, Fred Hagen, Harald Haugen, Odd Berg, Kai Schjøll og Frank ?

MEDLEMSMØTE

tirsdag 9. april kl. 19

i menighetssalen på Vålerenga kirke

Bokkafe

Flere husker sikkert at vi hadde besøk av brannmannen og dykkeren, Ronny Arnesen, for 4 år siden. I fjor ga han ut boka "Gjemte og glemte steder" som han vil presentere for oss. Bli med på en tur til steder du ikke vet om. Han tar oss med på en oppdagelsesferd i det underjordiske Oslo. Vi besøker fem tyske bunkere langs Cort Adelers gate, en 1200 kvadratmeter stor bunker på Blindern, en kjent kalksteins-grotte og et sort og lite kjent underjordisk rom i Oslo. Under Vålerengaparken skjuler det seg et 80 meter langt tilflukts-rom laget av et dansk entrepenørfirma i 1942. Rommet er vannfylt helt opp til taket. Se bildene og hør historien om dykket. Dette og mere til vil Ronny vise under foredraget.

Vi gratulerer Bjørn Arild Gjerdalen som nytt æresmedlem i historielaget. I pausen har vi gleden av å overrekke han beviset på dette.

Vi fortsetter med presentasjon av Vålerengas aller nyeste bok, tegneserieboka "Vål'enga – Vi vil alltid værre her". Anders Krystad skildrer Vål'engas fantastiske historie for alle med blått hjerte, fra lokalpatrioter og skoleungdom til herdede klansmedlemmer og beleste historieentusiaster. Med på presentasjonen er også Bjørn Arild Gjerdalen og Jarle Teigøy som har vært viktige for at denne boka skulle bli til. Etter presentasjonene har du mulighet for å sikre deg signerte eksemplarer av bøkene. Ronnys bok koster kr 420,- og tegneserieboka kr 289,-. Betaling med kontanter eller VIPPS.

Jentene våre på kjøkkenet er så snille at de setter i gang med kaffekoking og vaffelsteking tidlig, så da blir det mulig å kjøpe det allerede før foredragene begynner kl. 19.00. Hvis du trenger å kjøre bil hit, så kan det gjøres gratis rundt Vålerenga kirke. Kom inn å få et parkeringsbevis og legg i frontruta.

Velkommen!

Vi har gleden av i invitere

medlemmene av historielagene på Kampen og Vålerenga til:

Bydelsvandring på Vålerenga tirsdag 4. juni kl. 18.00

Frammøte: Galgeberg – ved krysset Åkebergveien/St. Halvards gate

“...småhus og stille gater - mellom Galgeberg og Etterstad”

Det står det i sangen som synges hver gang VIF har hjemmekamp i fotball eller ishockey. Nå skal vi vandre gjennom de stille gatene og se på denne vakre bydelen som heter Vålerenga. Vi skal stoppe og fortelle mer om en del av de stedene som gjør Vålerenga så spesiell.

Det er naturlig å begynne ved byens tidligere rettersted på Galgeberg. Hvordan oppsto egentlig den kanskje mest patriotiske bydelen i Oslo? Hvor lå brannstasjonen for Kampen og Vålerenga, og når kom den? Hvorfor har vi bom i St. Halvards gate? Hvor lå politstasjonen? Hvordan oppsto fotballen på Vålerenga, og hvor ble VIFstiftet? Hvorfor heter det Vålerenga og hvorfor kom bebyggelsen her? Hva jobbet folk med her i gamle dager? Hvor var Vaalerengen hovedgaard? Når kom skolen og kjerka? Hva var grunnen til at kjerka brant? Har vi noen kjentfolk fra Vålerenga? Hvorfor er det så mye gammel trehusbebyggelse her? Hvor gikk grensene mot Etterstad og Kampen? Hva var egentlig Sotahjørnet hvor vi avslutter turen?

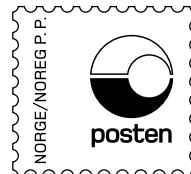
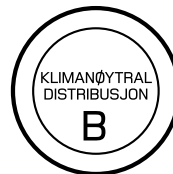
Alle disse spørsmålene skal vi prøve å gi svar på underveis, og sikkert flere til. Vi setter av 1 1/2 time, så håper vi det holder. Fint vær er bestilt.

Velkommen!

Avsender/Retur:

VÅLERENGA HISTORIELAG
Hedmarksgata 2
0658 Oslo

MER GAMMELT ENN NYTT

Årgang 22 - nr. 1/2019
ISSN 1890-9094

Informasjonsblad for
VÅLERENGA HISTORIELAG

epost@valerenga.org

Bankkonto: 0530 04 78222

Leder

Even Haugseth

Nestleder

Jarle Teigøy

Kasserer

Gro Shakesby

Sekretær

Håkon Olav Harald Engh

Styremedlem

Bjørn Granlund

Varamedlemmer

Wenche Ekstrøm
Reiner Schaufler
Petter Opperd

Kalendergruppe

Haide Østreng

Fotogruppe

Fotografering, innsamling og
digitalisering av bilder:

Bjørn Granlund
901 80 290
foto@valerenga.org

Idrettsgruppe

Om bydelens idrettsmiljø
Bjørn Arild Gjerdalen
909 19 250
b.gjerdalen@gmail.com

Fotoutstillingsgruppe og redaksjon medlemsavisa

Even Haugseth
938 01 902
leder@valerenga.org

Layout og sats:

Reiner Schaufler

Korrekturleser:

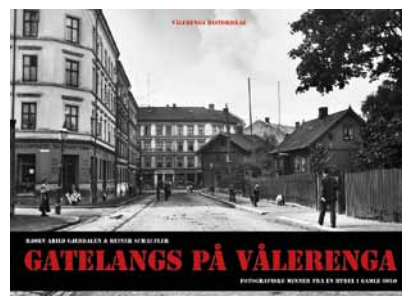
Sidsel Nachstern

Salgstorget

Bestilling: foto@valerenga.org eller tlf. 901 80 290

Historielagets kalender 2019
Kr. 100,- + porto

Gatelangs på Vålerenga
Kr. 390,- + porto

Historielagets
Kopp 100,-
Caps 100,-
Skjorte 180,-

VIF-bok Heia Vålenga!
Kr. 450,- + porto

VIF jubileums-CD
Kr. 199,- + porto

Vålerenga historielag på nett:

valerenga.org
www.facebook.com/valerenga.historielag

Så enkelt er det å støtte Vålerenga historielag

Er du kunde hos Norsk Tipping
og tipper eller spiller Lotto, Joker
eller andre spill. Registrer denne
strekken og tallrekka under
neste gang, så støtter du indi-
rekte Vålerenga Historielag. Din
innsats og premie blir uforandret.
Takk for støtten!

32774890364462